



כותונת-לילה

זרה במיטה

רעידת-האדמה פרצה בגלל קטע קטן וצנוע בעיתון, בו נאמר שדויד בן-ישי ורות מטולה עומדים להינשא. יא-באיי, מה שאותו קטע עשה את מטח-הלבה הראשונה הרביץ ה- התן המדומה: "אף פעם בחיים לא הצעתי לה נישואין", קצף לי השבוע דויד. הג'ינג'י בן ה-29, הנחשב בעיני כמה רבות וטובות לרווק מבוקש, הגיע בגיל 13, עם אחיו, לארצות-הברית, עבד



— ורותי

יפה, כזה שמן, וקרח, ואין בו כלום, אז לפחות הוא בחור טוב, מבית דתי. בשעת האוכל הוא היה לובש כיפה. "אבל אחר-כך ראיתי שאפילו זה לא. ביום כיפור אני ישבתי בבית הכנסת, והוא לא. "בכלל לא נסעתי לניו-יורק אליו. יצאתי לשם לדגמן, עם יצרני-אופנה מ- ישראל. אני דוגמנית מקצועית, בחורה עובדת, ולא נערת-זוהר. אני רחוקה מ- חייה-הבוהימה.

"כל המינוסים האלה בגבר אחד, רחוקים מלמשוך בחורה נאה כמוני. היינו חברים כשנה. גמרתי איתו אחרי ש- גיליתי שהוא קבע לצאת לויקנד עם בחורה אחרת, עוד לפני שאני עזבתי את ניו-יורק.

"לא רציתי לראות אותו יותר אחרי זה."

עד כאן, מטולה.

אבל מה בכל זאת בקשר לעניין עצי-מו?

"זה בכלל לא נכון מה שנכתב בעניין, יורה רותי. "לא אמרתי לכתבת



— דויד

שם בהתחלה בסבלות ורחץ כלים במסע-דויד. היום הוא מנהל בתי-דירות, ומש-מיצים טוענים שיש לו גם חלק בבעלות עליהם.

בארץ, הוא קנה, יחד עם המשפחה את מלון אימפריאל ברחוב הירקון ב-תל-אביב, הרס אותו כדי להקים ענק חדש במקומו. מכוננית המרקורי שלו, דגם קוגר, עולה בארץ, לטיפש שמשלם עליה את כל המיסים, 80 אלף ל"י. אבל גם בארצות-הברית היא עולה כ- 4,000 דולאר — די קרוב למחירו של קאדילק.

עם רקע כזה, אפשר אולי להבין את הזדעזעותו מהרעיון שהוא יציע נישואין לגברת:

"מה פתאום נישואין?" חזר בלהט. "היא היתה בסך-הכל חברה של ידיד טוב שלי. אמרתי לה, סתם ככה, כש-תהיי פעם בניו-יורק, תני לי צילצול." אז היא היתה פעם בניו-יורק, ונתנה לו צילצול: "יצאתי איתה שבוע. זה הכל. עכשיו, מה אני רואה, כשהגעתי לארץ? היא מפרסמת בעיתונים שהיא עומדת להתחתן איתי. מה דעתך?" לא חשוב כרגע מה דעתי. חשוב יותר מה דעתה של העלמה.

להלן הפגזת-הנגד של מטולה. לא ה-עייירה, אלא הדוגמנית הבלונדית וגבוהת הקומה:

"באמת אני מתפלאה על דויד. כש-היינו בניו-יורק, היחסים בינינו היו אי-דיאלים. בלי תככים, וכלום."

דויד בסך-הכל מתחזה כעשיר. אין לו כלום, מלבד מכוננית-הפאר שלו, ש-בעזרתה הוא עושה את כל הרושם. בניו-יורק הוא גר ברובע של זונות וסרטורים וכושים, בדירת חדר ש מאוד איכותי. כשאמא שלו היתה באה לביקור אצלו, הוא היה צריך לישון במשרד, על הריצפה.

"הוא משך בהתחלה את תשומת-ליבי, כי חשבתי לעצמי שאם הוא לא

בחזרה למחזור



— ואתי

ריים כלום, אבל בזמנו היתה אתי אחת המודגפות הידועות של תל-אביב. אחרי זה, לפי השטאנץ המקובל, היא נסעה לארצות-הברית, התחתנה עם אמן ריקאי, ילדה לו בן, התגרשה ממנו, וכך, טוב, וולקאס טו ארץ, והתחרות מוצ'לחת.



— שרה

הגיע לארץ — ומצאתי שם כותנת-לילה של בחורה. ועוד מלוכלכת." או, הצרות שהשירות הזה בבת-יהמ-לון גורם לבני-אדם.

בכלל שאנחנו עומדים להינשא. "שאני אנשא לו? באופן סופי לא. ב-ייחוד אחרי שבאתי לחדר שלו במלון אימפריאל, כדי להגיד לו שלום כשהוא

הכלה

עישנה

סיגר

זה קרה אם כן, בדיוק כמו שאיימת עליכם לפני מספר שבועות. ביום השלי-שי האחרון, התחתנה סנדרה סקר-בק, כתבת האופנה של ידיעות אחרות, נות, עם משה שיינדלר.

הכלה, שהיא מומחית אופנה, היתה לבושה לפי האופנה האחרונה: שימלת כותנה לבנה, פשוטה, שעטפה את גיורה ללא גינונים של טקס. שורה הארוך היה מונח בפשטות על כתפיה וחזה, ובידה סיגר ריחני.

החתן היה לבוש בחולצת ג'רסי קלה בצבע קרם ומכנסיים שחורים. גם שערו היה מונח בפשטות על כתפיו. גם החתונה התקיימה בפשטות, בחוג המשפחה, בדירת-הגג של הכלה, ואורחי הכבוד היו הוריה של סנדרה, שהגיעו במיוחד מוונצואלה.



משה וסנדרה